met het wegens overlijden aanstellen van nieuwe kooplieden en het ontslaan wegens onvermogen en traagheid.)

Met bijvoeging dat ofschoon wij wel konden goedkeuren dat zij in plaatse van den overleedenen Paliacats koopman Molumga Tamba Chittij zijne borgen, in naame Ramanappa Chittij en Wenkata Kistnama, weder als Compagnies kooplieden g'admitteert hadden, op hun verzoek en betuyging van des overleedens agterstal, ten bedrage van pagode 3815,10 na uytterste vermoogen te zullen vereffenen, het ons egter wel zo aangenaam zoude geweest zijn te verneemen dat zij aan hunne beloften reets voldaan hadden. En dienhalven hebben wij de ministers gerecommandeert daarop zowel te moeten aandringen als op de voldoening van de schult van den almeede ter voormelde plaats overleede Compagnies handelaar Boetoe Moetoe Chittij, voor welkers agter weezen zijn zwaager den volgens der ministers zeggen beroemden Madraspatnams koopman Poendi Nagoe Chittij een schriftelijke verbintenisse hadde gegeven. Gelijk meede, omtrend den agterstal van den insgelijx aflijvigen Sadraspatnams handelaar Maddhoe Wenke Tasselam Chittij, groot pagode $452.8\frac{3}{8}$ welke zijn zoon Maddhoe Peertamboe Chittij voor zijn reekening had genomen, met aanschrijvens van ons 's jaarlijk kennisse te geeven, in hoeverre de uytstaande schulden dier kooplieden ingekoomen, en wat zij nog ten agteren gebleeven zijn.

Fol. 1707v-1708r.

(Uit de brief van 11 december 1762 is gebleken dat, ondanks de beloofde vermindering, de schuld van de kooplieden te Porto Novo per augustus 1762 was opgelopen tot pagode 19.601,18,13. Dit is in 1762 voornamelijk veroorzaakt door de te grote afzet van textiel en het vervaardigen van grove soorten voor kooplieden op wel 12 schepen, zowel uit Kedah, Arakan en Pegu, als uit Malakka. Over het tekort van 260 pakken op de bestelling uit Nederland is ontevredenheid getoond, vooral omdat het voorgeschoten geld is gebruikt [fol. 1709] om vreemde kooplui te gerieven, waardoor de Compagnie schade heeft geleden en achter is gesteld. Het besluit van het bestuur van 18 november 1762 om ter vermindering van dit debet $63_{\overline{160}}^{63}$ pak uitschot dat in 1761/62 was ingekocht, te Nagapattinam aan te houden en te verkopen, dan wel naar Batavia te zenden, is goedgekeurd. Tevens is de resident te Porto Novo, Jacobsz, opgedragen het tekort snel te innen en de textiel van iedere handelaar direct naar Nagapattinam te zenden. Omdat dit de Compagnie niet voldoende schadeloos stelt, moet het bestuur op andere middelen zinnen en het niet bij aanbevelingen laten. Als er geen maatregelen genomen worden, zal de schade op degenen die hun plicht verzuimen, verhaald worden. Ten aanzien van de aangehouden $63\frac{63}{160}$ pakken uitschot van textiel heeft het bestuur op verzoek van de kooplieden [fol. 1710] op 17 februari 1763 besloten die tegen borgstelling weer terug te geven. Wordt er geen borg gegeven, dan zullen ze voor rekening van die kooplieden ter verkoop naar Batavia worden gezonden. Het bestuur is bericht dat in dat geval dit uitschot nog deze maal in mindering op een debet zal komen, mits ze niet voor een hogere prijs dan de reële zijn aangenomen en er te Batavia geen verlies op wordt gemaakt. De waarde van deze textiel mag voorlopig aan de kooplieden worden toegerekend, onder verreking met de opbrengst van de verkoop later te Batavia. Het is tevens goedgekeurd dat het bestuur van de kooplieden te Porto Novo op de laatste eis nog 60 à 70 pakken gereed zijnde textiel heeft aangenomen, mits ze goed en leverbaar is. Hopelijk vermindert dit hun debet. [fol. 1711] Doordat de schulden van de kooplieden, ondanks dat dit herhaaldelijk werd aanbevolen, niet jaarlijks vereffend zijn, zijn oude en nieuwe schulden dooreen gaan lopen, waaruit veel verschil van mening is ontstaan. Dat werd bij die te Bimlipatam en Sadras ondervonden. Daarom werd bevolen om jaarlijks na de leverantie met de kooplieden af te rekenen, op straffe van een strenge correctie. Om de werkelijke achterstallen uit de negotieboeken te kunnen opmaken is opgedragen om, evenals in Bengalen en Surat, voor ieder jaar apart een rekening op te maken van de verstrekkingen aan de kooplieden. Ze mogen niet meer van jaar tot jaar voortlopen. Als er bij afsluiting van een rekening een tekort is, moet dit op afroep in de kas van de Compagnie worden gestort. [fol. 1712] Bij onvermo-